

Was unser Geist der Wirrnis abgewinnt,
kommt irgendwann Lebendigem zugute;
wenn es auch manchmal nur Gedanken sind,
sie lösen sich in jenem großen Blute,
das weiterrinnt ...

Und ists Gefühl: wer weiß, wie weit es reicht
und was es in dem reinen Raum ergiebt,
in dem ein kleines Mehr von schwer und leicht
Welten bewegt und einen Stern verschiebt.

Rainer Maria Rilke

Geschrieben am 5.10.1924 in Muzot.

Widmungsgedicht an Marga Wertheimer in ein Exemplar der "Sonette aus dem Portugiesischen".

Co duch wydobywa z chaosu...

Co duch wydobywa z chaosu,
obroci się kiedyś żyjącemu na korzyść;
nawet jeśli czasem są to tylko myśli,
rozpuszczą się w wielkim krwiobiegu,
z którym popłyną...

A jeśli uczucie; ktoż wie, jak daleko sięgnie
i czym stanie się w czystej przestrzeni,
w której nieco więcej ciężkiego i lekkiego elementu
zdoła poruszyć światy i przesunąć gwiazdę.

Jadwiga Krzyżaniak – przekład filologiczny [philologische Uebersetzung]